

ŞAİR ADEM OĞUZ (ŞEYRANİ) YAZDI

ŞAİR ŞEYRANİ (ADEM OĞUZ)

Üçlerin ceminde oturdum kaldım,
Yediler deminde uyudum, daldım.
Kırklar meclisinde uykumu aldım,
Sebeb-i hikmeti sezdim bu gece.

Hüsn-ü kemalimle (!) evvel zamandan,
Gayrı düşünmüşüm kederi gamdan.
Noksan sayarmışım kaderi tamdan,
Ömrümün şavkını çizdim bu gece.

Anlaştım kuşlarla avane ile,
Dolaştım âlemi pervane ile,
Mevtamın başında divane ile,
Süleyman sırrını çözdüm bu gece.

Hızır'a yol sordum mekân seçmeden,
Ab-ı hayat sundu tattım içmeden.
İrem bağlarını ekip biçmeden,
Zümrüdüanka'yla gezdim bu gece.

Sarayı süslenmiş altından, yelden,
Tahtına özenmiş sedefden, daldan.
Tacını bezemiş atlastan, gülden,
Bülbülün bahtını bozdum bu gece.

Kaf Dağı'n aşmadan murat görülmez,
Gönlü olmayana meyil verilmez.
Hükmü Süleyman'a mühür vurulmaz,
Makam İbrahim'e sızdım bu gece.

Manayı lügatle, tezde anmışım,
Aşığa saz ile sözde kanmışım.
Mecnun'un derdini Leyla sanmışım,

Gönlümün ahtını yazdım bu gece.

Cahilden uzak dur, edip arama,
İzansız insanda edep arama.
Vefasız insanda adap arama,
Hicapsız kullardan bezdim bu gece.

Gaibe aldanma, gafletten uyan,
Tabirin aşikâr, sanma ki beyan.
Yunus'a ayandır, Kasım'a ziyan!
Veysel'in dizinde tozdum bu gece.

Şeyrani'm şaşardın, hamdın düşmeden,
Kenan ellerinde yandım esmeden.
Taptuk ocağında piştim taşmadan,
Hazreti Eyyüp'e taştım eşmeden,
Zerre misgal ile süzdüm bu gece.

(Şeyrani) Adem OĞUZ